

Column Gerrit Jan Tempelman

Hardwerkend thuiszitten

Gerrit Jan Tempelman (27) werkt sinds een paar weken op proef als tekstschrijver bij provincie Flevoland. Hij zit in een rolstoel en valt onder de doelgroep van de Participatiewet. Na enige tijd bij een dagblad te hebben gewerkt, zocht hij drie jaar lang naar een nieuwe baan. Dat was hard werken, zo zegt hij zelf.

Uitdaging

Mijn zomervakantie is voorbij. Ik ga een nieuwe uitdaging, zoals dat zo mooi heet. Vanaf vandaag ben ik officieel werkzoekende. Zojuist heb ik mijn cv bijgewerkt. Nu eerst een rondje fietsen met mijn handbike. Terwijl ik door het park rijd, schemert het zonlicht warm door de bomen heen. Onderweg denk ik na. Hoe lang zou het duren voor ik weer een baan vind? Ik ga in ieder geval hard aan de slag. Deze eerste augustus van 2013 is best een mooie dag om werkloos te worden.

Mooie woorden

Een halfjaar later. Ik slaak een zucht van opluchting. Eindelijk op gesprek. Het duurde nogal even. Vaak kreeg ik geen antwoord op mijn berichten. Organisaties die wel reageerden, hadden niemand nodig. Ook niet tegen een subsidie. En ontmoetingen in Amersfoort hadden geen zin, want ik woon in Emmeloord. Deze kennismaking belooft meer. Aardige mensen ook. Ze willen een bedrijfje beginnen. Ik mag een paar teksten schrijven. Warempel, ze zijn tevreden. Ik heb misschien een baan, vertel ik iedereen enthousiast. Dan krijg ik een mail. Er zijn opstartproblemen. Ik zeg al niets meer. Zoals vaker is het bij mooie woorden gebeven. Hoe goedbedoeld ze ook waren.

Werken aan perspectief

"Misschien moeten we de proefplaatsing uitstellen," klinkt het aarzelend. Uitstellen? Ik begin morgen! Tja, iets met vergoedingen. Ik zet de radio maar aan. "Werken aan perspectief," zegt een rechtschapen radiostem vastberaden. Dat doe ik nu al drie jaar, zou ik willen schreeuwen. Samen met jullie toch? Werk me dan nu alsjeblieft niet tegen. Laten we onze neuzen dezelfde kant op draaien. Want hier word ik overspannen van. En ik ben nog niet eens begonnen...

Loon naar werken

We rijden ter hoogte van Utrecht. Het probleem is opgelost. Ik werk op proef in Lelystad. Vandaag is mijn bestemming Den Bosch, waar ik een workshop over de Participatiewet mag bijwonen. Beter gezegd: waar ik mee mag doen. Door al die hobbels en valkuilen sta ik alleen maar sterker in mijn schoenen. Kom op, vooruit, ik wil meedoen. Waar een wil is, is een weg. Vroeger of later zal ik daarmee vast loon naar werken krijgen.